

WS Lauwe - Exc. Zedelgem 0 - 1

Troosteloos...

Als je al een tijdje in het voetbal zit, dan voel je het wel. Winst met de hakken over de sloot op RC Waregem, in de week een training overslaan om te gaan carten. De eerste lentestrallen priemen doorheen de vensters van de kleedkamer, waar iedereen op lounge-muziek een trage aanloop neemt naar de wedstrijd tegen 'mindere god' Zedelgem. Tijdens de opwarming wordt het een hartelijk weerzien met de sympathieke Calleeuw, die zich gewapend met zonnebril vakkundig maar met een niet te evenaren eenvoud in de rol van underdog wentelt. Calleeuw heeft de punten nog nodig en maakt er geen geheim van dat hij dolgraag in eerste provinciale zou blijven. Diep in de warming-up moet Honoré, die licht onzeker was, dan toch verstek geven voor de wedstrijd. De focus is er niet echt bij de geelzwarten...

Van Elslande kon nog niet rekenen op Vancompernelle, die zich tijdens de opwarming op RC Waregem bliesseerde aan de enkel. Znagui was terug uit schorsing en Steelant werd bankzitter. Ook Klaas Hellebaut nam plaats op de bank na 2 weken onbeschikbaarheid wegens kwetsuur.

De aftrap werd gegeven door Dick Tomme, één van de clubiconen uit de jaren 80, die onze supporters tal van gloriemomenten bezorgde in een elftal waar ook Ducoulombier, Staelens en Vanhaezebrouck de dienst uitmaakten.

Lauwe begon goed aan de wedstrijd en legde een technisch overwicht aan de dag. Na enkele goede combinaties, liep het evenwel telkens fout bij de laatste pass.

Het was wachten tot de 12de minuut op de eerste kans. De voorzet van Znagui werd door Commeyne naast gekopt. Onmiddellijk daarna wist een sterk aandringende De Waele de bal te ontfutselen bij de paniekerige Demeyere. Joren presenteerde aldus de openingstreffer aan Couckuyt, maar door het hobbelige veld kreeg Aaron de bal niet onder controle.

Op een voorzet van Hollebeke vanop links, moest Degrande tussenkomen om aan de tweede paal Behaegel het scoren te beletten. Op een hoekschop van Znagui, kan Aymar net niet hoog genoeg klimmen om de bal naar doel te koppen. Op minuut 28 leverde Gekiere een knappe voorzet af vanop links, maar Couckuyt kopt hem voorlangs, net voorbij de tweede paal.

In minuut 37 versieren de bezoekers hun beste kans. Cornelis trapt een hoekschop vanop rechts. Aan de tweede paal kopt Dudal de droom-assist naast doel. Lauwe kwam hier goed weg.

Couckuyt werd niet door het geluk gediend toen hij in de 39' met een plaatsbal doelman Vanhee het nakijken gaf, maar de binnenkant van de linkerpaal nog redding bracht. De bal passeerde over de hele breedte van het doel, maar niemand was gevolgd om de actie te verzilveren.

Even later diende het spel stilgelegd toen de vinger van Aymar bleek ontwricht te zijn. Dokter Buyse senior klaarde het klusje zelfs zonder de kleedkamer binnen te gaan. Klasse Norbert!

De ruststand was 0-0 en daarmee konden beide ploegen leven.

Ook deze week werd gezocht naar de passende peptalk om in de tweede helft de haalbare tegenstander te verschalken. Het goede voornemen kreeg snel een forse deuk. In minuut 46 schrok Behaegel zich een hoedje, toen hij met de bal aan de voet vaststelde dat hem geen strobreed in de weg werd gelegd om de zestien binnen te stappen en ongehinderd de bal voorbij Degrande te trappen. Het stond zo waar 0-1.

Lauwe stond erbij en keek ernaar.

Terwijl onze jongens nog volop aan het bekomen waren, zorgde Hollebeke op rechts voor een nieuwe doorbraak en moest Degrande gedurfd in de voeten om de bezoekers van een dubbele voorsprong te houden.

Het was stilaan duidelijk geworden dat Vancompernelle op het middenveld wel erg gemist werd. Toch kan dit niet iedereen vrijpleiten. Het voetbal van onze jongens was niet alleen krampachtig, maar werd ook gekenmerkt door een gebrek aan inzet. Positiewissels en vervangingen brachten niet echt het gewenste resultaat. Bovendien vielen er voor onze jongens ook nog 4 gele kaarten, veelal verwekt door nodeloze fouten en doorgedreven frustraties.

De Waele was bij het ingaan van het slotkwartier nog het dichtst bij de gelijkmaker, toen hij aan de eerste paal de bal net naast devieerde. Ook de bezoekers slaagden er niet in om de geboden ruimte te benutten, zodat de stand 0-1 bleef na een zoutloze partij waar weinig geelzwarten hun gebruikelijke niveau haalden.

Het wordt een trieste bedoening voor ons thuispubliek. De ooit oninneembare vesting was in 2019 al vier keer het decor van bittere thuisnederlagen en dit o.a. tegen 2 degradatiekandidaten. Tussenin werd kampioen Oostnieuwkerke met 4-2 verslagen. Een ploeg die dit seizoen amper twee maal de nederlaag kende...

Ook in de derby waren wij top.

Het doet ons besluiten dat we toch wat te kampen hebben met een mentaliteitsprobleem.

De constante in de prestaties is bij verschillende jongens zoek. Mogen wij hopen op een leuke eindspurt?

Pakken wij tegen Deerlijk revanche voor het dieptepunt van ons seizoen?

Laten wij Vlamertinge eens voelen dat wij het niet leuk vinden dat zij niet op zaterdag wilden spelen?

Sluiten wij de laatste wedstrijd in de carrière van Klaas Hellebaut af met een zege?

Dat zou een 9 op 9 zijn... Daar kunnen wij mee leven.

Komaan Wietstar!